

Em chưa từng tin vào những giấc mơ, nhưng em tin người thấp sáng cho em bao ước mơ và niềm hy vọng chính là cô.

Nguyễn Ngọc Lan - 8A3

Em chưa từng tin vào những giấc mơ, em chưa từng tin rằng mỗi chiếc lá rụng xuống cũng có một linh hồn riêng, một cảm giác riêng và trong đó sẽ ẩn chứa bao ý nghĩa về một đời người. Em cũng chưa bao giờ tin rằng, khi đi đến tận cùng của tuyệt vọng, mình sẽ thấy tuyệt vọng cũng đẹp như một bông hoa. Cho đến khi em gặp một người, tựa như những vì sao lấp lánh trong đêm tối, cô đã đến bên em, thấp sáng cho em bao ước mơ và niềm hi vọng, đó là cô Nguyễn Thị Minh Hồng, cô dạy môn toán lớp em và đó cũng chính là cô giáo chủ nhiệm đã đồng hành với chúng em trong suốt chặng đường trưởng thành ở mái trường cấp 2 thân yêu này.

Có phải vì cô dạy Toán nên để lại ấn tượng sâu sắc cho những đứa học trò như em? Có phải vì cô xinh đẹp nên trong mắt em cô luôn là một thiên thần? Không, chỉ vì cô chính là người dìu dắt chúng em từng bước chân bờ ngõ đầu tiên khi mới bước vào trường. Chúng em lần đầu gặp cô vào một ngày hè giữa tháng 8 năm 2020, ngày đầu tiên chúng em bước vào lớp 6, còn nhiều bờ ngõ, rụt rè, hồi hộp, nôn nao nhưng cô bước vào lớp với ánh mắt ấm áp và nụ cười thật trù mến. Chính vì nụ cười và ánh mắt ấy đã làm vơi đi nỗi căng thẳng, sợ hãi của chúng. Rồi cô kể cho chúng em nghe những câu chuyện thật thú vị giúp chúng em dần làm quen với những nội quy của trường, lớp và những người bạn chúng em mới được gặp lần đầu. Sau buổi gặp mặt lần đầu tiên đó, cô thực sự đã để lại ấn tượng sâu đậm trong lòng em. Bằng sự nhiệt huyết cùng với tình yêu với nghề, cô đã cho em những cái nhìn khác về môn Toán học, cô là người thấp sáng cho em tình yêu đối với Toán học. Chúng em là một nhà thám hiểm trên đường khám phá bản thân và cô là một tấm bản đồ giúp chúng em tìm ra niềm say mê Toán học trong chính bản thân mình. Cô đã truyền cho em chút năng giữa đời để em say sưa với việc học. Cô luôn quan tâm, yêu thương chúng em hết lòng, cô luôn coi chúng em như những đứa con của cô vậy. lớp em mặc dù là lớp chọn nhưng vẫn có một vài bạn học chậm hơn các bạn khác trong lớp. Vì vậy sau những tiết học cô tận tâm dạy kèm cho những bạn học chưa tốt trong lớp để bạn theo kịp các bạn. Mọi việc làm của cô đều xuất phát từ tình yêu nghề và tinh thần trách nhiệm với công việc. Sự yêu thương, quan tâm cô dành cho lớp không chỉ trên trường kể cả khi học sinh học online ở nhà suốt mấy tháng trời dài đằng đẵng do dịch bệnh Covid-19, những bài giảng, phương pháp học của cô vẫn đầy thú vị và bổ ích. Bởi vậy, nên sau khi phải học qua màn hình, máy tính mấy tháng trời, không được tiếp thu kiến thức trực tiếp nhưng học lực của lớp chẳng ai bị sa sút, tụt lại cả. Một giáo viên Toán tận tình, tâm huyết, cô còn là một giáo viên chủ nhiệm rất tuyệt vời, cô chính là sợi dây gắn kết các thành viên trong lớp. Dưới sự chỉ bảo của cô, lớp chúng em luôn là lớp đứng đầu toàn trường không chỉ về thành tích trong học tập mà còn cả trong các

hoạt động, phong trào của trường, của lớp. Hơn thế nữa, những hoạt động phong trào cô hướng tới đều vô cùng bổ ích, nó giúp chúng em rèn luyện những kỹ năng mềm và đặc biệt là từng thành viên trong lớp có cơ hội được bộc lộ sở trường của mình. Nhưng cuộc đời ai cũng có những khoảng lặng, cô cũng thế, bình thường chúng em chỉ thấy cô với nụ cười trêu mếu, rạng rỡ nhưng đâu phải ai cũng thấu hiểu đằng sau sự vui vẻ cho vẻ lên là bao sóng gió thăng trầm của cuộc đời. Chúng em tìm kiếm ánh sáng tương lai cho riêng mình nhưng mấy ai để ý cô chính là người cầm đèn đang kiên nhẫn đứng trong đêm. Thời gian thấm thoát trôi qua, mới ngày nào chúng em mới là học sinh lớp 6, còn nhiều rụt rè, bỡ ngỡ mà giờ đây chỉ còn 1 năm nữa thôi chúng em sẽ bước sang cánh cửa của trường cấp 3. Hai năm vừa qua em cảm ơn cô rất nhiều, cảm ơn cô vì đã luôn đồng hành, sát cánh cùng chúng em trong mọi phong trào, hoạt động, giúp lớp đạt những thành tích vượt trội. Cảm ơn cô vì những lần cô miệt mài tới tận đêm khuya để lo nghĩ làm sao cho lũ học trò ham chơi có thể tập trung vào bài giảng và cảm ơn cô vì những lần nghiêm khắc, những hình phạt giúp chúng em hiểu được lỗi sai của mình mà tiến bộ hơn.

Chẳng biết từ bao giờ, cô Minh Hồng đã trở thành người mẹ thứ hai của em, em hứa sẽ cố gắng học tập thật tốt, gặt hái về những bông hoa điểm 9, điểm 10 để cho người mẹ của em được vui lòng, được tự hào về đứa con này. Cuối cùng, em cũng không biết nói gì hơn chỉ biết gửi lời cảm ơn sâu sắc nhất tới cô, chúc cô nhiều sức khỏe, niềm vui để tiếp tục sự nghiệp trồng người của mình, tiếp tục đưa những chuyến đò qua sông cập bến an toàn.

